

1. Shir Ha-Shirim Rabbah 1:1(:11)

<p>Rabbi Shimon in the name of Rabbi Hanin of Tzipori said, it is a double song. Rabbi Simon said: Doubled and redoubled.</p>	<p>רבי שמעון בשם רבי חנין דצפורין אמר שיר כפול. רבי סימון אמר כפול ומכפול.</p>
---	--

2. Yefeh Kol (R. Shmuel Yaffe Ahkenazi, 16th c. Constantinople) ad loc

<p>A double song - therefore it is written “a song that is doubled and woven of two songs, of the praise of Israel to the Blessed Holy One (KBH) and the praise of the KBH for Israel. Doubled and redoubled - In addition to the doubling that Rabbi Shimon mentioned, it is doubled in the beauty it has and in the content, which is filled with holiness.</p>	<p>שיר כפול. ולכן כתיב שיר שהוא כפול ונארג משני שירים. מתהלת ישראל להקב"ה ותהלת הקב"ה לישראל: כפול ומכופל. כי מלבד הכופל שאמר ר"ש הוא מכופל ביופי אשר לו ובתוכנו המלא קדושה וכמ"ש למעלה:</p>
---	--

3. Rashi, opening of Shir ha-Shirim

<p>“God has spoken once, twice I have heard this” (Psalms 62:12). From one verse, emerge several explanations. [However] in conclusion, a verse does not depart from its literal sense and meaning. Although the Prophets have employed metaphors, let each metaphor be explained simply, each statement fitting its context. I have seen multiple midrashei aggada (exegetical interpretations): Some organize this entire book in one complete compilation of midrash, while others have pieces scattered in multiple places, and they do not fit with the language of the scripture and the order of the verses. So I said to myself to take hold of the meaning of the scripture and to settle their expositions according to their order, and the interpretations from our Rabbis I will affix one by one, each in its place. I say that king Shlomo saw prophetically that in the future, Israel will undergo exile after exile, destruction after destruction, and they will mourn in exile for their original glory, remembering the original love by which they were separated from all other peoples, and they will say, ‘I will go and return to my first husband, for then I fared better than now’, and they will remember His kindnesses and</p>	<p>אחת דיבר אלקים, שתיים זו שמעתי (תהלים סב יב). מקרא אחד יוצא לכמה טעמים, וסוף דבר אין לך מקרא יוצא מידי פשוטו ומשמעו. ואף על פי שדיברו הנביאים דבריהם בדוגמא, צריך ליישב הדוגמא על אופניה ועל סדרה, כמו שהמקראות סדורים זה אחר זה. וראיתי לספר הזה כמה מדרשי אגדה: יש סודרים כל הספר הזה במדרש אחד; ויש מפוזרים בכמה מדרשי אגדה מקראות לבדם, ואינם מתיישבים על לשון המקרא וסדר המקראות. ואמרתי לבלי לתפוש משמעות המקרא ליישב ביאורם על סדרם, והמדרשות מרבותינו אקבעם מדרש ומדרש, איש איש במקומו. ואומר אני, שראה שלמה ברוח הקודש שעתידין ישראל לגלות גולה אחר גולה, חורבן אחר חורבן, ולהתאונן בגלות זה על כבודם הראשון, ולזכור חיבה ראשונה אשר היו סגולה לו מכל</p>
--	---

their own value, and the goodly things promised to them in the eschaton. And Shlomo wrote this sefer prophetically, in the language of a widowed woman who longs for her husband, 'who clings to her beloved', remembering how she loved him in her youth, and [she] admits her failings. And even her Beloved is pained by her pain, and remembers the kindness of her youth, the comeliness of her beauty, and the quality of her deeds, in which he was bound up with her in intense love, and He tells her that He does not willfully bring her grief, and nor has she been sent away permanently, for she is still His wife, and He her husband, and he will return to her in the future."

The song of songs which is Shlomo's. Our Rabbis taught, "Every Shlomo (because they were at a loss to explain why [Scripture] did not mention his father, < class="footnote">e., King Dovid. </i> as it did in Mishlei and Koheles) mentioned in Shir Hashirim is sacred [=refers to God], the King to Whom peace שָׁלוֹם belongs. It is a song which transcends above all other songs, which was recited to the Holy One, Blessed Is He, by His assembly and His people, the congregation of Yisroel. Rabbi Akiva said, "The world was never as worthy as on the day that Shir Hashirim was given to Yisroel, for all the Writings are holy, but Shir Hashirim is the holiest of the holies." Rabbi Elazar son Azaryah said, "To what can this be compared? To a king who took a *se'ah* of wheat and gave it to a baker. He said to him, 'Extract for me so much fine flour, so much bran, so much coarse bran, and produce enough fine flour from it for one loaf, sifted and superior.' Similarly, all the Writings are holy, but Shir Hashirim is the holiest of the holies, for it is all comprised of fear of Heaven and the acceptance of the yoke of His kingdom."

... **Like the fragrance of good oils.** That those dwelling at the ends of the earth smelled, [i.e.,] those who heard of Your good reputation when You performed awesome deeds in Egypt. **[Your name] is like flowing oil.** Your name is thus called. It is said about you that "you are [like] oil that is constantly being poured forth so that your fragrance goes forth to a distance." For such is the nature of fragrant oil, as long as it is in a sealed bottle, its

העמים לאמר (הושע ב ז) אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה, ויזכרו את חסדיו ואת מעלם אשר מעלו, ואת הטובות אשר אמר לתת להם באחרית הימים. ויסד הספר הזה ברוח הקודש, בלשון אשה צרורה אלמנות חיות, משתוקקת על בעלה, מתרפקת על דודה, מזכרת אהבת נעוריה אליו, ומודה על פשעה. אף דודה, צר לו בצרתה, ומזכיר חסדי נעוריה ונוי יופיה וכשרון פעליה, בהם נקשר עימה באהבה עזה, להודיעה כי לא מלבו ענה, ולא שילוחיה שילוחין, כי עוד היא אשתו והוא אישה, והוא עתיד לשוב אליה.

שיר השירים אשר לשלמה. שנו רבותינו: "כל שלמה (דקשה להם למה לא מיחסו אחר אביו כמו במשלי וקהלת) האמורים בשיר השירים קדש, מלך שהשלום שלו". שיר שהוא על כל השירים, אשר נאמר להקדוש ברוך הוא מאת צדו ועמו, כנסת ישראל. אמר רבי עקיבא: "לא היה העולם כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים". אמר רבי אלעזר בן עזריה: "למה הדבר דומה? למלך שנטל סאה חטים ונתנה לנחתום. אמר לו: 'הוצא לי כף וכף סלת, כף וכף סבין, כף וכף מרסן, וסלית לי מתוכה גלסקי'א אחת, מנפה ומעלה'. כף, כל הכתובים קדש, ושיר השירים קדש קדשים, שכלו יראת שמים וקבול על מלכותו":

... **לריח שמניך טובים.** שם טוב נקרא על שם 'שמן טוב': לריח שמניך טובים. שהריחו בהם אפסי ארץ אשר שמעו שמעך הטוב בעשותך נוראות במצרים: **שמן תורק.** נקרא שמך, להיות נאמר עליך, "אתה שמן אשר תורק תמיד להיות ריח ערב שלך יוצא למרחוק", שכן דרך שמן ערב, בכל עת שהוא

<p>fragrance does not diffuse. If one opens it and pours its oil into another vessel, its fragrance diffuses. Therefore young maidens love you. Yisro came upon hearing the news and converted; also Rachav Hazonah said, "For we have heard how Adonoy dried up, etc." And because of this [she proclaimed], "For Adonoy your God, He is God in heaven, etc." Young maidens. Virgins, since the text compares Him to a young man whose beloved holds him dear. And according to the allegory: The "young maidens" are the other nations.</p>	<p style="text-align: right;">בְּצִלּוֹחֵי תְּתוּמָה, אֵין רִיחוֹ נוֹדֵף, פּוֹתְחָה וּמְרִיק שְׁמָנָה לְכָל אַחֵר, רִיחוֹ נוֹדֵף: עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. בָּא יִתְרוֹ לְקוֹל הַשְּׂמוּעָה וְנִתְגַּיַר. אַף רַחֵב הַזּוֹנָה אָמְרָה "כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ וְגו'", וְעַל יְדֵי כֵן "כִּי הִי אֶלְקִיכֶם הוּא אֶלְקִים בְּשָׁמַיִם וְגו'": עֲלָמוֹת. בְּתוֹלוֹת, לְפִי שֶׁהַדְּבוּר דְּמָהוּ לְבַחֵר שְׂאֵהוּבָתוֹ מִחִבָּבָתוֹ. וְלְפִי הַדְּגָמָא: הַ"עֲלָמוֹת" הֵן הָאֻמוֹת:</p>
---	--

4. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Repentance 10:3

<p>What is the proper [degree] of love? That a person should love God with a very great and exceeding love until his soul is bound up in the love of God. Thus, he will always be obsessed with this love as if he is lovesick, such that his thoughts are never diverted from the love of that woman. He is always obsessed with her; when he sits down, when he gets up, when he eats and drinks. With an even greater [love], the love for God should be [implanted] in the hearts of those who love Him and are obsessed with Him at all times as we are commanded [Deuteronomy 6:5: "Love God...] with all your heart and with all soul." This concept was implied by Solomon [Song of Songs 2:5] when he stated, as a metaphor: "I am lovesick." [Indeed,] the totality of the Song of Songs is a parable for this idea.</p>	<p style="text-align: right;">וְכִיצַד הִיא הָאֶהְבָּה הָרְאוּיָה. הוּא שְׂיֵאֵהָב אֶת הִי אֶהְבָּה גְּדוֹלָה יִתְרָה עֲזָה מְאֹד עַד שֶׁתְּהָא נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּאֶהְבַּת הִי וְנִמְצָא שׁוֹגָה בָּהּ תָּמִיד כְּאִלּוּ חוֹלָה חֲלִי הָאֶהְבָּה שֶׁאֵין דַּעְתּוֹ פְּנוּיָה מֵאֶהְבַּת אוֹתָהּ אֲשֶׁה וְהוּא שׁוֹגָה בָּהּ תָּמִיד בֵּין בְּשִׁבְתּוֹ בֵּין בְּקוּמוֹ בֵּין בְּשַׁעָה שֶׁהוּא אוֹכֵל וְשׁוֹתָה. יִתֵּר מְזָה תִּהְיֶה אֶהְבַּת הִי בְּלֵב אוֹהֲבָיו שׁוֹגִים בָּהּ תָּמִיד כְּמוֹ שֶׁצּוֹנּוֹ בְּכָל לְבָבָךְ וּבְכָל נִפְשְׁךָ. וְהוּא שֶׁשְׁלָמָה אָמַר דְּרַךְ מִשָּׁל (שִׁיר הַשִּׁירִים ב ה) "כִּי חוֹלַת אֶהְבָּה אֲנִי". וְכָל שִׁיר הַשִּׁירִים מִשָּׁל הוּא לְעִנְיָן זֶה:</p>
--	--

5. Prayer after reciting Shir ha-Shirim, Siddur Nusach Sefard

<p>(<i>claud.ai transl</i>) Master of all worlds, may it be Your will, Lord our God and God of our fathers, that in the merit of the Song of Songs which I have read and studied — which is the Holy of Holies — in the merit of its verses, and in the merit of its words, and in the merit of its letters, and in the merit of its vowel points, and in the merit of its cantillation marks, and in the merit of its divine names, its letter-combinations, its allusions, and its holy, pure, and awesome secrets that emerge from it — that this hour be an hour of mercy, an hour of attentiveness, an hour of listening. May we call upon You and You answer us; may</p>	<p style="text-align: right;">רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הִי אֶלְקִינוּ וְאֶלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבַזְכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלִמַּדְתִּי, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קְדוּשִׁים, בְּזָכוֹת פְּסוּקֵינוּ, וּבְזָכוֹת תְּבוֹתֵינוּ, וּבְזָכוֹת אוֹתִיּוֹתֵינוּ, וּבְזָכוֹת נְקֻדוֹתֵינוּ, וּבְזָכוֹת טַעְמֵינוּ וּבְזָכוֹת שְׁמוֹתֵינוּ וְצִרוּפֵינוּ וְרִמְזֵינוּ וְסוּדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהָא שְׁעָה זוֹ שַׁעַת רַחֲמִים, שַׁעַת הַקְּשָׁבָה, שַׁעַת הָאֲזָנָה, וְנִקְרָאךָ וְנִתְעַנְנוּ, נִעְתִּיר לָךְ וְנִתְעַתֵּר לָנוּ, וְתִהְיֶה עוֹלָה</p>
---	--

<p>we entreat You and You be entreated by us. May the reading and study of the Song of Songs ascend before You as though we had attained all the wondrous and awesome secrets that are sealed within it in all its dimensions; and may we merit the place from which souls and spirits are hewn; and as though we had accomplished everything incumbent upon us to achieve — whether in this lifetime or in another — and may we be among those who ascend and merit the World to Come together with the rest of the righteous and the pious. Fulfill all the desires of our hearts for good. Be with our hearts and the words of our mouths at the time of our thoughts, and with our hands at the time of our deeds. Send blessing and success upon all the work of our hands. Raise us from the dust and lift us from the poverty of our lowliness. And restore Your Divine Presence to Your holy city, speedily in our days. Amen.</p>	<p>לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כָּאֵלוֹ הַשְּׁגִנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנַאֲיוֹ וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שְׁהִירוּחוֹת וְהַנְּשׂוּמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם וְכֵאלוֹ עֲשִׂינוּ כָּל מֵה שְׁמוּטָל עָלֵינוּ לְהַשִּׁיג בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָם וְהַזּוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְחַסִּידִים וּמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַנּוֹ לְטוֹבָה וְתִהְיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעִם יְדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְיַמְעֹפֵר תְּקִימָנוּ וְיִמְאַשְׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תִרְוַמְנוּ וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְעִיר קְדֻשָּׁךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:</p>
<p><i>When time does not permit the recitation of the entire Shir Hashirim, this abridged version may be said:</i></p> <p>Oh, give me of the kisses of your mouth,^b For your love is more delightful than wine. (1:2) Awake, O north wind, / Come, O south wind! Blow upon my garden, / That its perfume may spread. Let my beloved come to his garden / And enjoy its luscious fruits! (4:2) Hark! My beloved! / There he comes, / Leaping over mountains, / Bounding over hills. (2:8) I have come to my garden, / My own, my bride; / I have plucked my myrrh and spice, / Eaten my honey and honeycomb, / Drunk my wine and my milk. Eat, lovers, and drink: / Drink deep of love! (5:1)</p>	<p>מִי שֶׁלֹּא הִיא לּוֹ פְּנָאֵי לּוֹמַר שִׁיר הַשִּׁירִים כּוֹלוּ קוּדֵם קְבֵלַת שַׁבַּת, יֹאמַר אֵלוֹ ד' פְּסוּקִים שְׁסִימָנָם יַעֲקֹב:</p> <p>יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִיךָ מִיָּין: עוּרִי צְפוֹן וּבּוֹאִי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמְיִי יְבֵא דוּדִי לְגִנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מִגְּדִיו: קוֹל דוּדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מִקְפָּץ עַל הַגְּבָעוֹת: בָּאתִי לְגִנִּי אַחֲתִי כְּלָה אֶרְתִּי מוֹרִי עִם בְּשִׁמִּי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם חֲלָבִי אֲכָלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים:</p>

6. Shir Hashirim 4:12-5:1

<p>(12) A garden locked / Is my own, my bride, A fountain locked, / A sealed-up spring. (13) Your limbs are an orchard of pomegranates / And of all luscious fruits, / Of henna and of nard— (14) Nard and saffron, / Fragrant reed and cinnamon, / With all aromatic woods, / Myrrh and aloes— / All the choice perfumes. (15) [You are] a garden spring, / A well of fresh water, / A rill of Lebanon. (16) Awake, O north wind, / Come, O south wind! / Blow upon my garden, / That its perfume may spread. / Let my beloved come to his garden / And enjoy its luscious</p>	<p>(יב) גֵּן נְעוּל אַחֲתִי כְּלָה גֵּן נְעוּל מַעֲיָן חֲתוּם: (יג) שְׁלַחֲיָךְ פְּרָדֵס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מִגְּדִים כְּפָרִים עִם-נִרְדִּים: (יד) נִרְדָּה וְכַרְכֹּם קִנְהָה וְקַנְמֹן עִם כְּלֵי-עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כְּלֵי-רֵאשִׁי בְּשִׁמִּים: (טו) מַעֲיָן גְּלִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן-לְבָנוֹן: (טז) עוּרִי צְפוֹן וּבּוֹאִי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמִּי יְבֵא דוּדִי לְגִנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מִגְּדִיו:</p>
---	--

fruits! (1) I have come to my garden, My own, my bride; I have plucked my myrrh and spice, Eaten my honey and honeycomb, Drunk my wine and my milk. Eat, lovers, and drink: Drink deep of love!	(א) בָּאתִי לְגַנִּי אֶחָתִי כְּלֵה אֶרְיִתִּי מוֹרֵל עִם־בְּשָׁמִי אֶכְלֵתִי יַעֲרֵל עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם־חֶלְבֵי אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: {ס}
--	--

7. Echoes:

1. To the woman He said, "I will greatly multiply your labor pangs; with pain will you bear children. Yet, your desire will be for your husband and he will rule over you." (Gen 3:23) 2. If you improve, will you not be uplifted? But if you do not improve, sin is lying at the entrance; for you it lusts, but you may rule over it. (Gen 4:7) 3. I am my beloved's, and his desire is toward me. (Songs 7:11)	1. אַל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצוֹנָה וְהַרְבֵּה בְּעָצָב תֵּלְדִי בָנִים וְאֵל אִישָׁה תִשְׁוֹקֶתָ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ. (בראשית ג':ט"ז) 2. הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לְפָתַח חֲטָאת רַבָּץ וְאֵלֶיךָ תִשְׁוֹקֶתוּ וְאַתָּה תִמְשָׁל בּוֹ. (בראשית ד':ז) 3. אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִשְׁוֹקֶתוּ. (שיר השירים ז':י"א)
--	---

8. Midrash Tanchumah Tetzaveh 5

<p>And thou shalt command (Exod. 27:20). Scripture states elsewhere in reference to this verse: <i>Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair</i> (Song 1:15). R. Akiba said: The entire world was never as worthy as on the day the Song of Songs was given to Israel. Though all the writings in the Torah are holy, the Song of Songs is the most sacred. R. Eleazar the son of Azariah declared: To what may this be compared? It may be compared to a ruler who brought a measure of wheat and gave to a baker. He told him: "Sift this much fine flour, this much bran, this much coarse bran, and then take enough fine and well-sifted flour for one loaf of bread and bake it." Similarly, all the writings are holy, but the Song of Songs is the holiest of all. Proof of this is that the Holy One, blessed be He, proclaimed unto Israel: <i>Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair. Thine eyes are like doves</i> (Song 1:15).</p>	<p>וְאַתָּה תִצְוֶה. זֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב: הִנֵּה יָפָה רְעִיתִי הִנֵּה יָפָה (שה"ש א, טו, ד, א), אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא: לֹא הָיָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ כְּדָאֵי כִּיּוֹם שֶׁנָּתַן בּוֹ שִׁיר הַשִּׁירִים לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַכְּתוּבִים קִדְשׁ וְשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמֶלֶךְ שֶׁנִּטַּל סָאָה שֶׁל חֲטִים וּנְתַנָּה לְנַחְתוֹם וְאָמַר לוֹ: הוֹצֵא מִמֶּנּוּ כֶּךָ וְכֶךָ סֵלֶת, כֶּךָ וְכֶךָ סִבִּין, כֶּךָ וְכֶךָ מְרֹסוֹ, וְסֵלֶת לִי מִתּוֹכָהּ גִּלְסָקָה אַחַת יָפָה מְנַפָּה וּמְעֵלָה. כֶּךָ כָּל הַכְּתוּבִים קִדְשׁ וְשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים. רָאָה מָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַלֵּס לְיִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ. הִנֵּה יָפָה רְעִיתִי, הִנֵּה יָפָה.</p>
<p><i>Behold, thou art fair</i>, that is, in the performing the deeds of your fathers. <i>Behold, thou art fair</i> implies in your home, and <i>behold, thou art fair</i> in the field. <i>In your home</i> alludes to the house that has a mezuzah</p>	<p>הִנֵּה יָפָה בְּמַעֲשֵׂיךָ, הִנֵּה יָפָה בְּמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֶיךָ. הִנֵּה יָפָה בְּבֵית, הִנֵּה יָפָה בְּשָׂדֶה, בְּבֵית, בְּמִזְוֶה, וְכִתְבֹתָם עַל מְזוּזַת בֵּיתְךָ (דברים ה, ט). בְּשָׂדֶה, בְּתֵרוֹמוֹת וּבְמַעֲשָׂרוֹת</p>

<p>upon it; <i>And thou shalt write them upon the doorposts of thy house</i> (Deut. 11:20). <i>In the field</i> refers to the field that contains the heave-offerings, tithes, gleanings, the poor man's sheaves, and the corners left for the needy. <i>Behold, thou art fair in thy house</i> refers to the roof of your house, as is said: <i>When thou buildest a new house, then thou shalt make a parapet for thy roof</i> (Deut. 22:8) <i>Behold, thou art fair</i> in this world; <i>behold, thou art fair</i> in the world-to-come. <i>Behold, thou art fair, my love</i>. R. Simeon the son of Pazzi said: The Holy One, blessed be He, at times employed a redundancy and at other times spoke directly. Why? He uses a redundancy so that when His wishes are not fulfilled, He can substitute another (nation for Israel). But what He says when He makes a direct statement implies that He does not desire to substitute some other (nation). Therefore He said: <i>Behold, thou art fair, my beloved, yea, pleasant</i> and <i>Behold, thou art fair my love; behold, thou art fair</i> (Song 1:15–16).</p>	<p>בְּלֶקֶט בְּשִׂכְחָהּ וּפְאָהָּ. הִנֵּךְ יָפָה בְּבֵיתָ, הִנֵּךְ יָפָה בְּגַג, שְׁנֵאָמַר: כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֲדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעְקָה לְגַגְךָ (דְּבָרִים כב, ח). הִנֵּךְ יָפָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, הִנֵּךְ יָפָה בְּעוֹלָם הַבָּא. הִנֵּךְ יָפָה רְעִיתִי, אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן פַּזִּי: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַלְסָה בְּלִשׁוֹן כְּפוֹל, וְהִיא מְקַלְסָתוֹ בְּלִשׁוֹן פְּשוּט. לָמָּה מְקַלְסָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִשׁוֹן כְּפוֹל? שָׂאֵם אֵינָה עוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ, יְכוּל הוּא לְהַמִּירָה בְּאַחֲרָתָּהּ. וְהִיא מְקַלְסָתוֹ בְּלִשׁוֹן פְּשוּט, לְפִי שְׂאֵינָה יְכוּלָה לְהַמִּירוֹ בְּאַחֲרָהּ. הֲוֵי, הִנֵּךְ יָפָה דוֹדִי אֲךָ נְעִים (שְׁהִ"שׁ א, טו). לְפִיכָךְ, הִנֵּךְ יָפָה רְעִיתִי, הִנֵּךְ יָפָה</p>
<p>In what way is He fair? <i>Thine eyes are as a dove's</i>. This refers to the Sanhedrin, which is likened to a dove. <i>Thine eyes are as doves</i> (Song 1:15). Just as the entire body follows one's eyes, so all Israel follows the Sanhedrin in all its decrees with regard to the impurity of the unclean animal, and the purity of the clean animal. Hence, <i>Thine eyes are as doves</i>. Another explanation of <i>Thine eyes are as doves</i>. Just as the dove recognizes its mate, and does not depart from her, so Israel, when it recognizes the Holy One, blessed be He, does not stray from Him nor forsake Him. Another explanation of <i>As a dove</i>. All other birds move convulsively while being slaughtered, <u>but the dove alone stretches out its neck. Similarly, no nation in the world but Israel permits itself to be destroyed in order to sanctify His name, as is said: <i>Nay, but for Thy sake are we killed all the day</i> (Ps. 44:23). <i>Thine eyes are as doves</i>.</u></p>	<p>בְּמָה בְּעֵינֶיךָ יוֹנִים אֵלּוֹ סְנֵהֲדָרִין שְׁנִמְשָׁלוּ כִּיּוֹנָה. עֵינֶיךָ יוֹנִים. מָה הָעֵינַיִם הִלְלוּ כָל הַגּוֹף מְהֵלֵךְ אַחֲרֵי הָעֵינַיִם, אֲךָ יִשְׂרָאֵל כָּלֵם מְהֵלְכִין אַחֲרֵי סְנֵהֲדָרִין עַל כָּל מָה שְׂאֹמְרִין לָהֶם, עַל הַטְּמֵא טְמֵא וְעַל הַטְּהוֹר טְהוֹר. הֲוֵי, עֵינֶיךָ יוֹנִים. דְּבַר אַחֲרָהּ, מָה הִיּוֹנָה הִיא כָּל אַחַת וְאַחַת מִכֶּרֶת חִלּוּנָה וְשׁוֹבְכָה, כִּךְ יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִן הַתְּלַמִּידִים מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ. דְּבַר אַחֲרָהּ, עֵינֶיךָ יוֹנִים, מָה הִיּוֹנָה הִיא מְשִׁיבָה מִכֶּרֶת אֶת בֶּן זִוְגָה אֵינָה זְזָה מִמֶּנּוּ, כִּךְ יִשְׂרָאֵל, מְשִׁהֲבִירוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹב אֵינָם זְזִים מִמֶּנּוּ וְאֵינָן מְנִיחִין אוֹתוֹ. דְּבַר אַחֲרָהּ, מָה יוֹנָה זֹ כָּל הָעוֹפּוֹת כִּשְׁהֵן נִשְׁחַטִּין הֵן מִפְּרֻכְסִין, אֲבָל הִיּוֹנָה הִיא פּוֹשֶׁטֶת צוֹאֲרָהּ, כִּךְ אֵין אַמָּה בְּעוֹלָם נִהְרָגַת עַל קִדְשָׁתָּהּ שְׁמוֹ וּמוֹסְרָתָּה עֲצֻמָּה לְהַרְיָגָה אֵלּא יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאָמַר: כִּי עֲלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם וְגו' (תְּהִלִּים מֵד, כג). עֵינֶיךָ יוֹנִים.</p>
<p>R. Isaac stated: The Holy One, blessed be He, told them: Their (Israel's) nature is like that of a dove.</p>	<p>אָמַר רַבִּי יִצְחָק: אָמַר לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: דְּגַמָּא שְׁלֵךְ דּוֹמָה לְיוֹנָה, מִי שְׁמַבְקֵשׁ</p>

When one desires to purchase wheat from his companion, he says to him: “Describe its properties to me.” Their nature is like unto that of a dove (in another respect). How do we know this? It is written: *When Noah was in the ark he sent forth a raven, and it went forth, and that is followed by the verse He sent a dove from him, and the dove came in unto him* (Gen. 8:8, 11). The Holy One, blessed be He, said: Just as the dove brought light to the world (by bringing Noah an olive leaf), so you, who are compared to a dove, must bring olive oil and kindle lamps before Me, as it is said: *And thou shalt command that they bring unto thee.*

לקח חטים מחברו, הוא אומר לו הראני דגמתן, אף אתה דגמא שלך דומה ליונה. כיצד? כשהיה נח בתבה, מה כתיב שם? וישלח את הערב ויצא צוא (בראשית ח, ז), ואחר כך שלח את היונה, ותבא אליו היונה וגו' (בראשית ח, יא). אמר הקדוש ברוך הוא: מה היונה הביאה אורה לעולם, אף אתם שנמשלתם פיונה, הביאו שמן זית והדליקו לפני את הנר, שנאמר: ואתה תצוה ויקחו אליך שמן.

9. Shir ha-Shirim Rabbah 4:1

“Your eyes are doves” – like doves; your characteristic is like that of a dove; just as this dove brought light to the world, so too, Israel brings light to the world, as it is stated: “Nations will walk by your light” (Isaiah 60:3). When did the dove bring light to the world? In the days of Noah. That is what is written: “The dove came to him in the evening, and there was an olive leaf plucked in its mouth...” (Genesis 8:11). What is plucked [*taraf*]? Dead, just as you say: “Joseph has been torn apart [*tarof toraf*]” (Genesis 37:33). Rabbi Berekhya said: Had it not killed it, it would have become a great tree. From where did it bring it? Rabbi Levi said: It brought it from the branches of the Land of Israel. That is what people say: The Land of Israel was not stricken with the water of the Flood. That is what was stated by Ezekiel: “Son of man, say to it: You are a land that has not been cleansed, that has not been rained upon on the day of fury” (Ezekiel 22:24). Rabbi Yohanan said: Even the upper millstones were dissolved in the water. Rabbi Taryi said: The gates of The Garden of Eden were opened for it, and from there it brought it. Rabbi Aivu said to him: Had it brought it from the Garden of Eden, should it not have brought a quality item such as cinnamon or balsam? Rather, it was hinting to Noah as though saying to him: My master Noah, [it is preferable to have] something bitter like this from the hand of the Holy One blessed be He and not something sweet from you.

עיניך יונים, פיונים, דוגמא דיך דמיה להדא יונה, מה יונה זו הביאה אורה לעולם, כך ישראל מביאין אורה לעולם, שנאמר (ישעיהו ס, ג): והלכו גוים לאורה. ואימתי הביאה יונה אורה לעולם, בימי נח, הדא הוא דכתיב (בראשית ח, יא): ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וגו', מהו טרף בפיה, קטיל, כמה דתימר (בראשית לז, לג): טרף טרף יוסף. אמר רבי ברקיה אלולי קטלתינה אילן רב הוה מתעבד. ומהיכן הביאה אותו, רבי לוי אמר משמטוטי ארץ ישראל הביאתו, הדא היא דאמרין ברייתא, ארץ ישראל לא לקת במוי דמבולא, הוא שנאמר על ידי יחזקאל (יחזקאל כב, כד): בן אדם אמר לה את ארץ לא מטרהה היא לא גשמה ביום זעם. אמר רבי יוחנן אפלו אצטרובלין של ריחים נמחו במים. רבי טרין אמר, שערי גן עדן נפתחו לה ומשם הביאה אותו. אמר ליה רבי איבו אלו מגן עדן הביאה אותו, לא היה לה להביא דבר מעלה, כגון קנמון ובלסמון, אלא רמז רמזה לנח ואמרה לו, מרי נח, מר מזה מתחת ידו של הקדוש ברוך הוא, ולא מתוק מתחת ידי.

10. Rashi to 4:1

<p>Your eyes are like doves. Your hues, appearance and characteristics are like those of a dove, which cleaves to its mate, and when they slaughter it, it does not struggle but stretches forth its neck; so have you given your shoulder to bear My yoke and My fear.</p>	<p>עיניך יונים. גוניה ומראיתך ודגמתך כיונה הזאת הדבקה בכן זוגה, וכששוחטין אותה אינה מפרקסת אלא פושטת צוארה, כך את נתת שכם לסבל עלי ומוראי:</p>
---	--

11. Midrash Lekach Tov (R Tuvia ben Eliezer, Mainz 12th c)

<p>"Through your tzama" — Because you have constrained/restrained (<i>metzamtzemet</i>) yourself and endured the sufferings imposed by the nations, as it is said: "They have cut off my life in the pit, and cast a stone upon me" (Lamentations 3:53). And likewise David says: "How long, O Lord, will You forget me forever?" (Psalm 13:1). Another interpretation: "Through your tzamah" — because you [Israel] are bound together (<i>metzumatim</i>) as one and not divided into factions, not split into separate groups. Like bundles — like a woman who gathers her hair behind her, which is becoming to her. So too Israel, when they are gathered/united, they are beautiful.</p>	<p>מבעד לצמתך. בשביל שצמצמת עצמך וסבלת הצרות של אומות כענין שנ' צמתו בבור חיי וידו אבן ב'. וכן דוד או' עד אנה יי' תשכחני נצח. ד"א. מבעד לצמתך בשביל שאתם מצומתים לאגודה אחת ולא כיתות כיתות ולא סיעות סיעות אגודות כמו האשה שהיא מצמצמת שיערה לאחריה. והוא נאה לה. כך ישראל בזמן שהם מצומצמים הם נאים.</p>
---	---

12. Rashi to 5:9

<p>With what does your beloved excel another beloved. This is what the nations were asking Yisroel, "What is it about your God more than all the other gods, that you allow yourselves to be burned and hanged because of Him?"</p>	<p>מה דודך מדוד. כך היו שואלין האמות את ישראל, "מה אלקיכם מכל האלקים שפך אתם נשרפים ונצלבים עליו?"</p>
---	--

13. Berakhot 61b

<p>We learned in our mishna the explanation of the verse: "And you shall love the Lord your God with all your heart and all your soul and all your might" (Deuteronomy 6:5). This was elaborated upon when it was taught in a <i>baraita</i>: Rabbi Eliezer says: If it is stated: "With all your soul," why does it state: "With all your might"? Conversely, if it stated: "With all your might," why does it state: "With all your soul"? Rather, this means that if one's body is dearer to him than his property, therefore it is stated: "With all your soul"; one must give his soul in sanctification of God. And if one's money is dearer to him than his body, therefore it is</p>	<p>"ואהבת את ה' אלהיך". תניא, רבי אליעזר אומר: אם נאמר "בכל נפשך", למה נאמר "בכל מאדך"? ואם נאמר "בכל מאדך", למה נאמר "בכל נפשך"? אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו — לכה נאמר "בכל נפשך". ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו — לכה נאמר "בכל מאדך". רבי עקיבא אומר:</p>
--	--

stated: **“With all your might”**; with all your assets. **Rabbi Akiva says: “With all your soul”** means: **Even if God takes your soul.**

The Sages taught: One time, after the bar Kokheva rebellion, the evil empire of Rome decreed that Israel may not engage in Torah. Pappos ben Yehuda came and found Rabbi Akiva, who was convening assemblies in public and engaging in Torah study. Pappos said to him: Akiva, are you not afraid of the empire? Rabbi Akiva answered him: I will relate a parable. To what can this be compared? It is like a fox walking along a riverbank when he sees fish gathering and fleeing from place to place.

The fox said to them: From what are you fleeing?

They said to him: We are fleeing from the nets that people cast upon us.

He said to them: Do you wish to come up onto dry land, and we will reside together just as my ancestors resided with your ancestors?

The fish said to him: You are the one of whom they say, he is the cleverest of animals? You are not clever; you are a fool. If we are afraid in the water, our natural habitat which gives us life, then in a habitat that causes our death, all the more so.

The moral is: So too, we Jews, now that we sit and engage in Torah study, about which it is written: “For that is your life, and the length of your days” (Deuteronomy 30:20), we fear the empire to this extent; if we proceed to sit idle from its study, as its abandonment is the habitat that causes our death, all the more so will we fear the empire.

The Sages said: Not a few days passed until they seized Rabbi Akiva and incarcerated him in prison, and seized Pappos ben Yehuda and incarcerated him alongside him. Rabbi Akiva said to him: Pappos, who brought you here? Pappos replied: Happy are you, Rabbi Akiva, for you were arrested on the charge of engaging in Torah study. Woe unto Pappos who was seized on the charge of engaging in idle matters. The Gemara relates: When they took Rabbi Akiva out to be executed, it was time for the recitation of *Shema*. And they were raking his flesh with iron combs, and he was reciting *Shema*, thereby accepting upon himself the yoke of Heaven. His students said to him: Our teacher, even now, as you suffer, you recite *Shema*? He said to them: All my days I have been troubled by the verse: With all

”בְּכָל נַפְשְׁךָ” אֶפִּילוּ נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ.

תנו רבנן: פַּעַם אַחַת גָּזְרָה מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה שְׁלֹא יֵעֲסְקוּ יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה. בָּא פַּפּוֹס בֶּן יְהוּדָה וּמָצָאוּ לְרַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהִיָּה מְקַהֵיל קַהְלוֹת בְּרַבִּים וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה. אָמַר לוֹ: עֲקִיבָא אֵי אַתָּה מִתְיָרָא מִפְּנֵי מְלָכוֹת? אָמַר לוֹ: אֲמַשׁוּל לְךָ מִשָּׁל, לְמָה הַדְּבָר דּוֹמָה — לְשׁוּעֵל שֶׁהִיָּה מְהַלֵּךְ עַל גַּב הַנְּהָר, וְרָאָה דְגִים שֶׁהִיוּ מִתְקַבְּצִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם. אָמַר לָהֶם: מִפְּנֵי מָה אַתֶּם בּוֹרְחִים? אָמְרוּ לוֹ: מִפְּנֵי רִשְׁתוֹת שֶׁמְבִיאִין עֲלֵינוּ בְּנֵי אָדָם. אָמַר לָהֶם: רְצוֹנְכֶם שֶׁתַּעֲלוּ לַיַּבְשָׁה, וְנִדּוּר אָנִי וְאַתֶּם, כְּשֶׁם שֶׁדְּרוּ אֲבוֹתַי עִם אֲבוֹתֵיכֶם? אָמְרוּ לוֹ: אַתָּה הוּא שְׁאוּמְרִים עֲלֶיךָ פִּקְחַ שְׁבַחֵיחַת! לֹא פִקְחַ אַתָּה, אֲלֵא טַפְשַׁ אַתָּה! וּמָה בְּמְקוֹם חַיּוֹתֵנוּ, אָנוּ מִתְיָרָאִין, בְּמְקוֹם מִיתַתֵנוּ — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. אַף אֲנַחְנוּ עֹכְשֵׁי שְׁאָנוּ יוֹשְׁבִים וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, שֶׁפְּתוּב בָּהּ: ”כִּי הוּא חֵיךָ וְאַרְךָ יְמֶיךָ”, אִם אָנוּ הוֹלְכִים וּמְבַטְלִים מִמְּנָה — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה!

אָמְרוּ: לֹא הִיוּ יָמִים מוֹעֲטִים, עַד שֶׁתִּפְסוּהוּ לְרַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְשׁוּהוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְתִפְסוּ לְפַפּוֹס בֶּן יְהוּדָה וְחִבְשׁוּהוּ אֶצְלוֹ. אָמַר לוֹ: פַּפּוֹס, מִי הִבִּיאֵךְ לְכָאן? אָמַר לוֹ: אֲשֶׁרִיךְ רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁנִּתְפַּסֵּת עַל דְּבַרֵי תּוֹרָה. אוּי לוֹ לְפַפּוֹס שֶׁנִּתְפַּס עַל דְּבָרִים בְּטָלִים. בְּשָׁעָה שֶׁהוֹצִיאָו אֶת רַבִּי עֲקִיבָא לְהַרְיָגָה זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע הָיָה, וְהִיוּ סוֹרְקִים אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בַּרְזֶל, וְהִיָּה מְקַבֵּל עֲלָיו עוֹל מְלָכוֹת שְׁמַיִם. אָמְרוּ לוֹ תְּלַמִּידָיו:

your soul, meaning: **Even if God takes your soul**. I said to myself: **When will the opportunity be afforded me to fulfill this verse? Now that it has been afforded me, shall I not fulfill it? He prolonged** his uttering of the word: **One**, until **his soul left** his body as he uttered his final word: **One**. **A voice descended** from heaven and said: **Happy are you, Rabbi Akiva, that your soul left your body as you uttered: One**. **The ministering angels said before the Holy One, Blessed be He: This is Torah and this its reward?** As it is stated: **“From death, by Your hand, O Lord, from death of the world”** (Psalms 17:14); Your hand, God, kills and does not save. God **said** the end of the verse **to** the ministering angels: **“Whose portion is in this life.”** And then a **Divine Voice emerged and said: Happy are you, Rabbi Akiva, as you are destined for life in the World-to-Come**, as your portion is already in eternal life.

רבינו, עד כאן?! אמר להם: כל
ימי הייתי מצטער על פסוק זה
”בכל נפשך” אפילו נוטל את
נשמתך. אמרתי: מתי יבא לידי
ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי, לא
אקיימנו? היה מאריך ב”אחד”,
עד שיצתה נשמתו ב”אחד”.
יצתה בת קול ואמרה: “אשריך
רבי עקיבא שיצאה נשמתך
באחד”. אמרו מלאכי השרת לפני
הקדוש ברוך הוא: זו תורה זו
שכרה? “ממתים ירך הי ממתים
וגו!” אמר להם: “חלקם בחיים”.
יצתה בת קול ואמרה: “אשריך
רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי
העולם הבא.”